

Optimismul creștin

Optimismul creștin nu este un optimism fără griji, nu este nici o încredere pur umană că totul se va sfârși prin a se aranja! Acest optimism își are rădăcina în conștiința de a fi liber și în certitudinea că harul este puternic

01.04.2012

Optimismul creștin nu este un optimism fără griji, nu este nici o încredere pur umană că totul se va sfârși prin a se aranja! Acest optimism își are rădăcina în

conștiința de a fi liber și în
certitudinea că harul este puternic.
Este un optimism care ne face să fim
exigenți cu noi înșine și să ne
străduim în fiecare clipă să
răspundem chemărilor lui
Dumnezeu.

Forja, 659

Obligația creștinului: să înece răul în
abundența binelui. Nu este vorba de
a face expediții negative nici de a fi
anti la orice ar fi. Din contra: e vorba
să trăiești din afirmații, a fi plini de
optimism, de tinerețe, de bucurie și
de pace; de a se arăta înțelegător față
de toți, fie că-L urmează pe Cristos
sau că-L părăsesc sau că nici nu-L
cunosc.

—Dar înțelegerea nu este
abstenționism, nici indiferență, este
o atitudine activă.

Brazdă, 864

Domnul, repet, ne-a dat lumea ca moștenire. Și noi trebuie să avem sufletul și inteligența treze; trebuie să fim realiști, chiar fără a cădea în defetism. Numai o conștiință nesimțitoare, sau insensibilitatea obișnuinței, sau buimăceala frivolă, pot să permită să se privească lumea fără a vedea răul, ofensa față de Dumnezeu, paguba de multe ori ireparabilă produsă sufletelor. Trebuie să fim optimiști, dar de un optimism care se naște din credința în puterea lui Dumnezeu – și Dumnezeu nu pierde luptele – un optimism care nu se bazează pe suficiența umană, pe un simț de satisfacție neghioabă și arogantă.

Este Isus care trece, 123

Bucuria, optimismul supranatural și omenesc sunt compatibile cu oboseală fizică, cu durerea, cu lacrimile – doar avem o inimă –, cu dificultățile ce se pot ivi în viața

noastră interioară sau în muncă noastră apostolică.

El care este *perfectus Deus, perfectus Homo* – Dumnezeu perfect și Om perfect – care se bucură de toată fericirea din Cer, El a voit să facă experiența oboseții și a epuizării, a lacrimilor și a durerii... Astfel vom putea înțelege mai bine cât trebuie să fim de umani, pentru a deveni divini cu adevărat.

Forja, 290

Domnul a dorit ca noi, care suntem copiii săi și am primit darul credinței, să ne manifestăm viziunea optimistă și originală despre creație, această iubire a lumii care este în centrul creștinismului.

—Entuziasmul nu trebuie deci să-ți lipsească vreodată în munca ta profesională, nici în preocuparea ta de a construi cetatea vremelnică.

Forja, 703

De ce această descurajare? Pentru mizeriile tale? Pentru înfrângerile tale, de atâtea ori repetate? Pentru o cădere mare, mare, la care nu te așteptai?

Fii simplu. Deschide inima ta. Privește că nimic încă nu este pierdut. Poți să mergi mai departe, iar cu mai multă iubire, cu mai multă afecțiune, cu mai multă tărie.

Refugiază-te în înfierea divină:
Dumnezeu este Tatăl tău preaiubit.
Aceasta este siguranța ta, adâncul în care arunci ancora, urmează ceea ce urmează la suprafața mării vieții. Și vei afla bucurie, tărie, optimism, victorie!!

Via Crucis, 7, 2

Înainte erai pesimist, nehotărât, apatic. Acum iată-te totalmente transformat: te simți îndrăzneț,

optimist, sigur de tine... pentru că te-
ai hotărât în sfârșit să nu cauți
sprijin decât în Dumnezeu.

Brazdă, 426

---

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/
optimismul-crestin/](https://opusdei.org/ro-ro/article/optimismul-crestin/) (26.03.2025)